

proti němu podezření zneužívání, budiž vedle ztráty nalezených předmětů potrestán vězením od 3 měsíců do jednoho roku, ač-li v naznačeném jeho jednání nespočívá nějaký jiný delikt tužším trestem stíhaný (srv. §§ 29 a 30 cit. pat.). Jest pak povinností živnostníků a obchodníků chovajících zásoby zbraní, aby policii anebo jinakému zeměpanskému úřadu bezpečnostnímu v místě sídlícímu předložili podrobný popis a označení veškerých místností závodu svého. Úřad jest povždy oprávněn do místností těch za účelem přehlídky se odebrati a přesvědčti o množství a jakosti chovaných tam zbraní (§ 2 min. nař. ze dne 29. ledna 1853 č. 16 ř. z.). Zhotovování a správa zákázaných nebo podezřelých zbraní jest přestupkem, pokud se týká, přečinem proti bezpečnosti života (srv. §§ 372, 335 tr. z., a §§ 640 a 599 voj. zák. tr.).

III. Veškeré ruční zbraně střelné s ústředním zápalíštěm musí býti prve vyzkoušeny, pokud by nepoužívalo se prachu bezdýmného, nýbrž prachu černého (srv. zák. ze dne 23. června 1891 č. 89 ř. z, pokud se týká, min. nař. ze dne 9. listopadu 1891); avšak ruční zbraně střelné mohou býti k žádosti strany přistřeleny a vyzkoušeny bezdýmným prachem pro lov a střelbu do terče sloužícím, prokázáno-li, že ony dřívější zkoušky konané dle předpisů cit. zákona z r. 1891 dobře dopadly; jinými slovy: nezávaznými jsou toliko zkoušky s tímto bezdýmným prachem (srv. min. nař. ze dne 23. srpna 1899 č. 174 ř. z.).

Živnost rybářská viz Rybářství.

Živnost rukavičkářská a obvazkářská.

Tato živnost náleží k řemeslným živnostem. Mezi rukavičkáři jest od pradávna rozdíl mezi tak zv. německými a francouzskými rukavičkáři; kdežto tito zabývají se toliko výrobou rukavic, zhotovují němečtí rukavičkáři od nepaměti též věci z kůže, zvláště pak výstroj obvazů (bandáží) a také z jejich kruhů vytvořila se časem zvláštní živnost obvazkářská. Proto jest také vyučení pomocníků v obou odvětví rukavičkářství zcela rozdílné a mělo by býti také, pokud se to bez toho neděje, v listech výučných a v pracovních knížkách tohoto rozdílu přísně šetřeno. Ježto tedy němečtí rukavičkáři, jak již podotknuto, jsou oprávněni zhotovovati také předměty k ošetřování nemocných a správné zhotovení a prodej těchto předmětů jest jedním z největších zdravotních požadavků, musí dále i k tomu hleděno býti, aby při podávání průkazu způsobilosti k nastoupení živnosti rukavičkářské rozlišovaly se dvě kategorie této živnosti, právě tak, jako při posuzování rozsahu jejich živnostenských práv. Obchod pásy průřznými suspensoriemi, nábršky a přimidly měl by přináležeti jenom německým rukavičkářům a bandažistům. Chirurgické zboží gumové a předměty k ošetřování nemocných spadají v obor oprávnění bandažistů a hotovitelů chirurgických nástrojů (obch. a živn. komora ve Vídni). Rukavičkáři jsou rovněž oprávněni podle starého zvyku zhotovovati kožené kalhoty (výnos minist. vnitra ze dne 7. ledna 1886 čís. 19467). Výroba a prodej školních tašek jest obapolným právem brašnářů a rukavičkářů (obch. a živn. komora v Praze).

Šermířské potřeby, jako chránítka na hlavu (masky s drátěným pletivem), chránítka na prsa (předstěr, plastrons) a rukavice z kůže zamišové bývají i nyní ještě zhotovovány od lidí, kteří si nevydobyli předepsaného průkazu způsobilosti pro jednu z oněch živností, v jejichž objem spadá zhotovování tohoto zboží. Není tedy pochyby v té příčině, že provozování